

קבית

שבועון קבוצת יבנה

ה' בחשוון תשפ"א - (23.10.20)

שבת פרשת נח

צאת שבת – 18:36

כניסת שבת – 17:37

1428

מצווה הקב"ה על היתר אכילת הבשר, היתר המעמיד בפני האנושות סולם חדש של חשיבות הנבראים, סולם ערכים ברור יותר, כמו שביאר הראי"ה קוק (בספר טללי אורות פרק ח'): "זאת היא מעלתה של המוסריות... שהיא יודעת כי עת לכל חפץ ולפעמים היא כובשת את מעיינה בשביל לקבץ כח לתקופות הבאות... ואז, אם הבשר היה כולו בכלל האיסור, לא היתה המוסריות מבחנת בין אדם לבהמה, חיה ועוף... ולכן באה המצווה בסדר אכילת הבשר, בצעדים המובילים אל המטרה העליונה".

איסור אכילת בשר היה נכון לגן עדן, אך כבר לא התאים לאנושות שמחוץ לגן העדן. איסור אכילת הבשר במשך עשרה דורות הביא להתפתחות לא תקינה של המוסר האנושי. הקב"ה נאלץ, כביכול, להתיר את אכילת הבשר, גם אם באופן "זמני". מרחיבה הבנה זו, פרופ' נחמה לייבוביץ בספרה "עיונים בספר בראשית": "האדם, למרות היותו שונה שינוי עצום מן החי, שכח עליונות זו. שכח כבודו ותפארתו, התקרב אל החי ואף התערב בו. לכן ניתן לו החי לאוכלה. ההיתר לאכול רק מהצומח הביא לבלבול מוסרי על שוויון לכאורה בערך האדם והחיה... והוא שגרם לשחיתות ואיבוד המוסר הטבעי".

האדם הבין בטעות כי איסור אכילת החי מלמד שהוא והחיות שווים, והסיק שמותר לו לנהוג בחייתיות... לכן שרטט הקב"ה מחדש את סולם הערכים הנכון בהיתר אכילת בשר. אך כיצד הגיע נח להבנתו החדשה? ייתכן

בסיום המבול מברך הקדוש ברוך הוא את נח ובניו, בדומה לברכתו את אדם וחווה בגן עדן: "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת נֹחַ וְאֶת-בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם... וּמִרְאֵיכֶם וְחַתְכֶם יְהִי עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם.. בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ. כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יְהִי לְאֹכְלָהּ כִּי־כֵן עָשָׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל... וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אָדַרְשׁ אֶת נַפְשׁ הָאָדָם. שִׁפְךָ דַם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ כִּי בַצֶּלֶם אֱלֹקִים, עָשָׂה אֶת הָאָדָם" (בראשית ט' א-ו).

אך ברכה זו מתווה סדר עולמי חדש, שעיקרו יחס של שליטה ואחריות בין האדם והחי. מעתה מותר לאכול לא רק מהצומח אלא גם מהחי, היתר שהפך לחיוב כמצווה לעם ישראל לדורותיו - במצוות אכילת כזית מקורבן הפסח, אחת בשנה. התורה מלמדת כי לברכה קדם מעשה של נח, מעשה המעיד שביוזמתו כבר הטמיע את הסדר החדש. וכך מתארת התורה את יציאתו מהתיבה:

"וַיֵּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַה' וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בְּמִזְבְּחֹ" (בראשית ח', כ).

המעשה ביטא שינוי בתפישה האנושית את מעמד האדם וחובותיו בעולם, שינוי לו ציפה הקב"ה: "וַיִּרַח ה' אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר ה' אֶל לִבּוֹ לֹא אֶסְף לְקַלְל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעֵבֹר הָאָדָם.. וְלֹא אֶסְף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת כָּל חַי כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי. עַד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקָרָו וְחֹם וְקֵץ וְחָרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ" (בראשית ח', כא-כב). נח הראה על שינוי תודעתי שכלל הכרה בקב"ה ורצון הבעת תודה, כמו שנהג הבל בהבאת קורבנו. רק אחרי קורבנו של נח

וקיבל רמז מהקב"ה סמוך לכניסתו לתיבה :
"וַיֹּאמֶר ה' לְנֹחַ בֵּא אִתָּהּ וְכָל בְּיֹתֶךָ אֶל הַתֶּבֶה...
מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח לָךְ שְׁבָעָה שְׁבָעָה
אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ. וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא
שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ" (בראשית ז', א-ג).
לקיחת פרטים רבים יותר מהחיות הטהורות
לא נועדה לשימור המינים הטהורים, ומכאן

רמז לאכילתן. רמז זה הצטרף לחובת
אחריותו לשימור כל החי עד לאחר המבול,
ושני אלו הביאו את נח להבנה הנכונה על דרך
התנהלות האדם בעולם, שעיקרה הכרה
בבורא העולם, וקבלת האדם את עול
הסמכות והאחריות הנדרשים להמשך קיומו
של העולם. סדר עולמי חדש.

עוד תודה אחת / הרב אילעאי

מים לצמאים, סיוע בהשלמת מניין, ובעיקר -
סבלנות ואורך רוח בימים שהדבר כלל לא
מובן מאליו.

המשנה במסכת אבות אומרת כי אחד
הניסים שנעשה בירושלים בימי המקדש הוא
שלמרות ההמונים שפקדו את העיר בימי חג
ומועד, "מעולם לא אמר אדם צר לי המקום".
ודוק – הנס איננו שלא היתה צפיפות, אלא
שאיש לא אמר "צר לי המקום". רוחב הלב
ונועם ההליכות של יושבי ירושלים כלפי עולי
הרגל הבאים לבית המקדש, הם שאיפשרו את
אותו הנס.

כידוע, כשחרבה ירושלים, גלתה הסנהדרין
ליבנה. ואף שחלפו אלפי שנים מאז, גלות מרה
וצרות רבות, טוב ומשמח לראות שאותו לב
רחב ועין טובה עודם קיימים בקרב יושבי
יבנה, חכמיה וחכמותיה, כלפי הבאים
והבאות לדרוש את ה'.

בתודה גדולה ובהערכה עצומה על השְׁכָנוּת
הטובה, ובתקווה שתפילות מנייני השכונות
תתקבלנה ברחמים ונשוב במהרה, אם לא
לירושלים הבנויה אז לפחות לבית הכנסת.

בתום חודש החגים המורכב שעבר עלינו, ובצד
התודות הנלהבות לכל מי שנושא בנטל
העשייה הציבורית בימים אלו, ובמיוחד
לשליחי הציבור, הגבאים, החזנים, הקוראים,
התוקעים, הסוחבים והמארגנים, ברשותכם
עוד תודה אחת ...

כבר חודשים ארוכים מאז שגְּלִינוּ מבית
הכנסת ותפילות ימי החול, החגים והשבתות
עברו לדשאים בשכונות. המניינים הקבועים
המתקיימים בפתח הבתים, עלולים להוות
קושי ומטרד לדיירי הבתים הסמוכים –
קולות התפילה והתקיעה השכם בבוקר או
מאוחר בלילה, עלולים להפריע למנוחת
השכנים או לתרדמת הילדים. הציבור
המתאסף לזמן ארוך אל מול החלון או בפתח
הבית עשוי לפגוע בפרטיות של מי שגר בסמוך.
העומדים בתפילה חוסמים לעתים את המעבר
או מאלצים את השכנים והשכונות להתעכב או
לבחור דרך עקיפה. באורח פלא, למרות
הקושי הרב שהדבר יכול היה להיות כרוך בו
– אנו לא שומעים תלונות או טרוניות אלא רק
סיוע והתגייסות – הוצאת כסאות לעומדים,

לו"ז תפילות בשבת:

מניין הקשות (מערבי)

שחרית בשבת - 08:15

מנחה בשבת - 17:30

שחרית בימות החול - 06:00

מנחה וערבית בימות החול - 16:55

מניין צפוני (נחמיה)

שחרית בשבת - 08:30

מנחה בשבת - 17:00

שחרית בימות החול - 06:00

מנחה וערבית בימות החול - 16:55

מניין מרכזי (עידו)

שחרית בשבת - 08:30

מנחה בשבת - 17:30

שחרית בימות החול - 07:00

מניין צביקי

שחרית בשבת - 08:30

מנחה בשבת - 17:30

שחרית בימות החול - 07:00

מנחה וערבית בימות החול - 16:50

מניין צעירים (אחיעזר)

שחרית בשבת - 08:30

במוצאי השבת, בתפילת ערבית, מתחילים לומר בתפילת עמידה

“ותן טל ומטר לברכה” – הגבאים

בין מוצאי שבת ליום ראשון עובדים לעצונן חורף

מלף טוב לרחלי ואביתר רובין להולדת הבן, נכד ליהודה ומזל גוטליב.

מלף טוב לחגית ואלדד שמעון להולדת הנכד, בן לשירה ודודן.

מלף טוב לאריאל ורותי דיטור, לבר המצוה של הנכד יובל, בנם של ידין ונעמה.

בצרור החיים

יקים הורן - כ"ה בחשון תשס"ו

לצערנו נשמט מהרשימה בגיליון הקודם – ט.ל.ח.

929

ביום שישי (23.9) נארח (וירטואלית) את הרב

ד"ר בני לאו בלימוד קבוצת 929. השיעור

יתקיים בשעה 8:30 ויתמקד במזמור כ"ד

בתהילים. השיעור יועבר בערוץ הפנימי ובזום.

חילופי תפקיד בשנת השבע / שמשון

לפני כמה שבועות פרסמה סיון לנג, מרכזת השירותים, ב"מבית" את ההודעה הבאה :

חילופי תפקיד: **דוסי אלטמן** נכנסת בימים אלו לתפקידה החדש כמנהלת מש"א, **גמליאל אטיאס** מחליף את דוסי כמנהל ענף המזון. אנצל את הבמה להודות לדוסי על שבע שנים וקצת יותר של ניהול ענף המזון במקצועיות, מיומנות ואדיבות. תודה גדולה! ...

.....

ההסעדה שלנו לספק ארוחות לשבעה ימים בשבוע לקהילה גדולה, רב דורית ואַנְיֵת טעם, עם חושים חדים באשר ל"חמוץ מתוק ומתוק מלוח".

משהו קטן שאני נזכרת בו. כשנכנסתי לתפקיד פנה אלי חבר וביקש ממני שאכניס לתפריט טחינה, כי זה מה שחשוב לו ויכול לעשות את ההבדל. נענית לבקשה והטחינה נכנסה לתפריט ארוחת הבוקר באופן קבוע. ואז גיליתי משהו מעניין, שלכל חבר יש טעם מיוחד משלו, שאותו הוא היה רוצה לראות בתפריט. עם הרעיון הזה המשכתי. השתדלתי שכולם יוכלו למצוא איזהשהו מאכל שנותן להם את הטעם בפה, ואת הטעם לחזור לחדר האוכל שוב ושוב.

בתחום התפעול השוטף של מה שנקרא "הקומפלקס", הצלחנו בכוחות משותפים **לאחד ולחזק** את האגפים השונים ולסייע אחד לשני, בעיקר בניוד עובדים. מדובר במטבח, בחדר האוכל, ובמערכות הבלתי נפרדות של שטיפת הכלים והסירים, וכן ה"מיני" שבין היתר מספק מזון גם לענפים שלנו, כמו הלול ועוד.

בתחום אספקת מוצרי החלב יש לנו אספקה שוטפת של חלב ומוצריו מתוצרת מקומית,

ניגשתי לדוסי והצעתי לה הצעה חברית ודו-צדדית וכך אמרתי לה: "את מסיימת שבע וחצי שנות ניהול של ענף המזון, ואני מסיים כשבע שנים מאתגרות של עריכה, כתיבה והוצאת "מבית", והפעם שנינו מעבירים דף. מסיימים משהו ומתחילים משהו חדש. במעמד המיוחד הזה אולי נאמץ מודל של דו-ריאיון. את תראייני אותי ואני אראיין אותך".

דוסי נתנה את הסכמתה ושוב זה קרה. הפסדתי בהגרלה ויצא שאני מראיין ראשון.

התייצבתי במשרד משאבי האנוש והמקלדת בידי, ומכאן זה שלכם :

דוסי עושה צעדים ראשונים בתפקיד. לומדת את המערכת ומנסה למַצֵּב את עצמה בתפקיד, ולצד זאת היא עדיין מלווה מקרוב את ענף המזון, לפחות בתקופה הקרובה. זה לא פשוט לעזוב בית אהוב ואוהב.

וכך מספרת לי דוסי : הגעתי לניהול ענף המזון עם לא מעט חששות. החלפתי בתפקיד את **רחלי ויצמן** ולקח לי זמן ללמוד את המערכת, ולזהות את החוזקות והחולשות. בימים הראשונים בענף למדתי חלק מהדברים תוך כדי תנועה, ועם הזמן הצלחתי להסדיר נשימה ולהסתכל קדימה ולכל הרוחב, ולהוביל שינויים. נוכחתי לדעת שעל מערך

ואנחנו כמעט ולא רוכשים מוצרי חלב מהמחלבות הגדולות.

במתחם ההסעדה עשינו מאמץ ליצור מקום שנעים לבוא לסעוד בו ולהרגיש בנוח. לצערנו, באה מגיפת הקורונה ושמה אותנו במקום אחר, עם הרבה מחשבות והרהורים לגבי עתיד המקום.

לאורך השנים השקענו הרבה באחזקת "הקומפלקס" ורק לאחרונה החלפנו גג אסבסט. כאן המקום להודות למחלקת האחזקה שלנו, שמטפלת לאורך השנים בכל המכשור הרב, מערכות השליטה והבקרה והעבודה השוטפת עם בעלי המקצוע שלנו ואלה מבחוץ.

את יכולה, בקצרה, לציין כמה ציוני דרך לאורך התקופה הארוכה שניהלת את הענף?

דוסי: "אומר, אך לא לפי הסדר. אני מציינת טלטלה אחת שבלטה והסעירה את אסיפת החברים ובמרכזה, ביטול ארוחת הערב בימות החול. לאור מיעוט הסועדים הצעד היה מתבקש, אך מטבע הדברים היה לו נפח רגשי נוסף עם העיסוק בשאלה מה עוד יקרה בהמשך. בסופו של דבר, הצעד היה נכון ואת השלמות ארוחת הערב העברנו לחלוקה במיני. לצערנו, בשל הקורונה, גם כאן עלינו להתחשב במגבלות.

אחד הנושאים שקידמנו הוא אופן ההרשמות לארוחות וחלוקתן. בארגון ההרשמות זכינו לעזרתה הגדולה של **רינה ימיני**, שאיתה בנינו את מודל ההרשמה ואת התאמתו. ושוב הוכח שהסבלנות משתלמת והחברים הסתגלו מהר למעבר מרישום ידני

בלוח המודעות לרישום ממוחשב. קפיצה טכנולוגית משמעותית!

בנוסף, זיהינו צורך אמיתי של החברים לדעת מראש איזה תפריט יעמוד לרשותם. מהו סל המנות שמתוכנן יוכלו לבחור. גם כאן, המחשוב עוזר לנו מאוד ומאפשר לחברים לממש את הבחירה לשביעות רצונם.

את חלוקות המזון העברנו למאזני קרטון שמכינים מראש, לפי שמות משפחה. הסידור הזה עשה הרבה שקט ואין מצב שחבר מגיע לקחת ולא נשאר לו ... מה שנוותר זה רק לבוא בזמן ולקחת. איפה יש עוד שירות כזה?

בשנה האחרונה התחלנו לנהל את המיני. השינוי שעשינו כלל את העברת מוצרי הברקוד מהמיני לחנות. המעבר, שדרש התארגנות בחנות, התקבל בהבנה, למרות שעדיין אין לנו ניתוח של נתוני הצריכה לאחר השינוי.

הצעד הבא שכבר עומד לפתחנו הוא רישום ממוחשב של המזון במערך ההסעדה בארוחת הצהריים. אני מקווה שגם כאן הציבור יגלה הבנה ומהר מאוד, לאחר כמה ימי הסתגלות, נתרגל לכך.

עוד תחום שבו גילינו יציבות, ו חשוב לציין זאת, הוא בתחום הניהול הכלכלי. כבר כמה שנים אנחנו מצליחים לעמוד ביעדי התקציב, וזאת בניהול נכון ובעזרה של מערכת הנה"ח המסודרת שלנו.

ואי אפשר בלי שמחות – שיפרנו את תפריט השמחות, אך עד שנחזור לשמוח כבעבר וברוב עם, נשאר זאת בצד.

שאלה שאי אפשר להתחמק ממנה בתקופה

זו. מה עשתה הקורונה לענף המזון?

דוסי: אין ספק שהקורונה גרמה לכולנו לאמץ הרגלים שלא יכולנו לדמיין, בענף המזון אך לא רק. בענף המזון היה עלינו להתארגן ולהסתגל במהירות למצב החדש, ולהמשיך לספק כ-1,200 ארוחות חמות בכל יום. לחשוב מחוץ לגסטרונום. אם הצבא צועד על קיבתו, אז הקיבוץ על אחת כמה וכמה.

כבר בימיה הראשונים של המגפה, התארגנו במהירות, כולל בקרת כניסה, שטיפת ידיים, מסכות וריחוק. לאחר פרק זמן קצר מאוד הציבור הכיל את האירוע והיא הנותנת. תראה איך חלוקת המזון בימי החול ובערבי החג נעשית באופן מופתי. מאחורי כל עמדת מזון ניצב אחד העובדים, והכל מתנהל, כך זה נראה, בדרכי נועם. חלוקת המזון בסופי השבוע עברה שינוי עוד לפני הקורונה, כך שכבר היינו ערוכים לחלוקת מארזים.

עם זאת, לראות חדר אוכל סגור זה לא נעים. לראות חדר אוכל שומם בימות החול ובלייל שבת ללא מפות לבנות, מי חשב? מצד שני, לפתע הארוחה המשפחתית הפכה להיות הרבה יותר משמעותית, בוודאי כשהמפגש סביב השולחן הביתי הוא צהריים וערב. ענף המזון המשיך וימשיך לעשות כמיטב יכולתו לטובת הציבור גם תחת המגבלות, ואל תטעו, מאחורי המסכה מסתתר החיוך. כרגע, כך זה יימשך, ומעניין יהיה לראות איך נצא מהמצב

הזה, בעוד שנה? בעוד כמה שנים? כיצד ייראה חדר האוכל שלנו ביום שאחרי?

ירדת במורד הרחוב ונכנסת בשערי משרד מש"א. איך זה מרגיש?

דוסי: אני משאירה צוות מיומן של חברים, שכירים ועובדים נהדרים, ביניהם העובדים המסורים מתוכנית תל"מ. צוות שיודע לשמור על אווירה טובה וכיף היה לעבוד איתו, וכמאמר השיר "כולנו רקמה אנושית אחת". אני מאחלת לגמליאל אטיאס בהצלחה. ארבע שנים עבדנו ביחד שכם אל שכם, ועכשיו הגה הענף בידיים שלו.

שבע שנים וחצי זו תקופה. לאורך השנים היו גם קשיים ועם זאת, קיבלתי הרבה פירגון בין הסירים ומצד החברים. אני מאחלת לענף הרבה הצלחה. אני עוזבת באהבה ובטעם טוב.

ומה עם מש"א?

דוסי: זה לא פשוט לצלול לתחום. אני מודה לנחמיה רפל, מרכז מש"א היוצא, שהעביר לי את הדברים בצורה מסודרת. בשנים האחרונות התקדמנו בניהול משאבי האנוש ביבנה ואנחנו כנראה הרבה יותר מסודרים מאשר בעבר. תחום עובדי החוץ מנוהל ע"י עדי אפרת, שעוזרת לי בכניסה לתפקיד. בשנה הקרובה ניכנס להפרדת משק וקהילה, וגם את זה נצטרך, כולנו ביחד, לצלוח בשלום.

ולסיום, כפי שסיכמנו מראש, עכשיו תורך לשאול אותי שאלות. הנני כאן!

דוסי: האמת, מחכה לי עוד יום ארוך אז נסכם שנדחה את הריאיון למועד אחר. אדאג לכך שזה יהיה בקרוב. אינני מתכוונת להפר את ההסכם!

נעים להכיר: ורד ומושיק גרוס / דינה ספראי

צנחנים (בצוות יחד עם **ניר קנדל**). אחרי השחרור עבדתי בארצות הברית וטיילתי בדרום אמריקה. כשחזרתי לארץ, גרתי ועבדתי במשך שנה כמדריך משפחתון בפנימיית 'נווה לנדי' באבן שמואל. בסיום השנה התחתנו, עברנו לגור בגבעת וושינגטון, התחלתי לימודים ועבדתי גם כמנהל מחלקת הספורט במועצה אזורית נחל שורק (5 שנים) ובמקביל, לימדתי חינוך גופני בבית הספר היסודי כאן. בשלב מסויים סיימתי את עבודתי בנחל שורק והתחלתי בניהול הפנימייה של כיתות י"א-י"ב בתיכון ובמקביל, המשכתי בהוראת חינוך גופני בבית הספר היסודי.

עם הכניסה למסלול קליטה, עבדתי במרכז מזון ובמדגרה ונהניתי מאוד. אהבתי את שני מקומות העבודה, וזה גרם לי להיכרות מעמיקה יותר עם הקיבוץ, גם בחיבור עם אנשים וגם עם המקום. זה 'סידר את הפינה' לי ולתא המשפחתי, שזה המקום שאנחנו רוצים להיות בו, וגרם לנו לשמוח בהחלטה. כאיש חינוך, **אלמלא הקיבוץ**, מעולם לא היה יוצא לי במקום אחר לעבוד בסוג כזה של עבודה, וזאת הייתה עבורי חוויה טובה ומחברת.

כעת אני מחנך כיתה ח' בחטיבה ובמקביל, מורה לחינוך גופני ביסודי. אני מתכנן לעבור קורס מנהלים, במבט קדימה לניהול בית ספר.

ורד: בהתחלה הייתי סקפטית לגבי התהליך של הקליטה, אבל בשנתיים של הקליטה

בקומה שנייה, בשכנות למשפחת ששון, גרים להם **ורד (37)**, **מושיק (40)** וחמשת ילדיהם, יואב 14, אורי 12, אלה 8, יאיר כמעט בן שש וארבל בן שנתיים. לפני שבאו אלינו, ליבנה, הם גרו בגבעת וושינגטון במשך שבע שנים, במסגרת לימודיו של מושיק לתואר ראשון ושני בחינוך גופני. כאן הם כבר שבע שנים, מהם חמש שנים כתושבים וכעת בתהליך קליטה.

ורד: אני מחולון, הורי ילידי הארץ וסבי וסבתי משני הצדדים הגיעו לארץ ממצרים. הייתי בבני עקיבא וגם הדרכתי שם. שירות לאומי עשיתי במכון להתפתחות הילד בתל השומר, ואחר כך למדתי בבר אילן לתואר ראשון במסלול חינוך לגיל הרך ומינהל חינוכי. לקראת סוף הלימודים נוצר הקשר עם מושיק והיתר – היסטוריה.

ב-12 השנים האחרונות אני מנהלת גן לגילאי 3-4 ברחובות, 'הגן שלי', וכעת התחלתי ללמוד תואר שני בניהול וארגון מערכות חינוך".

אני שואלת את ורד, האם האופציה של עבודה בגיל הרך ביבנה – אפשרית עבורה. ורד מסבירה שכעובדת משרד החינוך יש לה מחויבות לגן שלה. לכל גננת יש את הגן שלה, ואם אין סיבה מיוחדת, לא מחליפים גננת.

מושיק: נולדתי במיתר, לאחת המשפחות הראשונות ביישוב, ויש לי 4 אחים. הורי משני הצדדים הם ילידי הונגריה ועלו בגיל צעיר מאוד לארץ. בסיום התיכון למדתי שנה במכינה ביתר ושירתתי שלוש שנים ב"עורב"

שביל אחד מפריד בינינו לבין בני גילנו מאחור, ויש לנו כימיה טובה עם שכנינו האחרים בגילאים השונים.

הריאיון מתקיים בשבוע האחרון לסגר. השעה שעת ערב, הילדים עדיין ערים אבל כל אחד בענייניו, וההורים מתמרנים ביעילות ובשקט בין הריאיון לבין הילדים.

ואיך מתמודדים עם קורונה וחמישה ילדים?
ורד ומושיק: אנחנו מחכים שהקורונה תעבור. השיעורים והצורך להיכנס לזום על הבוקר ב-08:00 – הוא אילוץ לא קל. אנחנו משתדלים להיות אופטימיים ולראות גם את הדברים היפים שיש בתקופה זו.

עיסוקים נוספים:

ורד: אוהבת לקרוא ספרים. ליצור מלאכת יד, בשלנית. בזמן האחרון לא מספיקה ...
מושיק: מוזיקה ישראלית על שלל גוונים וספורט. "ריצה ולשחק כדורגל זאת התרפיה שלי. זה הכיף!!!"

מאחלים לכם קליטה טובה!!

היה לי הרבה מה לומר אבל בשל עומס לא הצלחתי להתפנות. מקווה להקדיש לדיווח זמן בשבוע הבא ....

חווינו אירועים משפחתיים: ברית המילה של ארבל ובר המצווה של יואב. עד שלא הגעתי לסיטואציה הזו לא הבנתי לאיזה מימדים מגיעה השותפות של הקהילה. הניחו לנו בפתח הבית עוגות ומאכלים, והתוצאה היא שהרגשנו שזה המקום שאנחנו רוצים להגיע אליו. עברתי גם אירוע בריאותי, והדאגה הייתה מרשימה. זה נתן לי להבין כמה אני נמצאת במקום ובקהילה שאני רוצה לחיות בהם. הגעתי להפנמה שעשינו את הצעד הנכון, וזאת ההזדמנות להגיד תודה, מעל גבי העיתון, לקהילה ולחברים, מהמקום הכי אמיתי.

ורד ומושיק מציינים כנקודת מפנה בתחושת השייכות גם את המעבר מדירה ב'פרובינציה' למגורים באזור 'הלב הפועם' של הקיבוץ.

חילופי עונות \ חילופי עובדים

קבוצת הפליפינים שעבדה בשנה האחרונה במדגרה המריאה מישראל ושבה לפליפינים. במגבלות הקורונה, הפרידה מהם היתה במסיבה צנועה בה נאמרו דברי הערכה הדדיים.

מי שהחליפה אותה היא קבוצה חדשה של סטודנטים מטנזניה שכבר שוהה בארץ מספר חודשים בהם עבדה בחקלאות בצפון הארץ.

לומר את אשר בליבי / ברוריה אריכא

של מי כלי הרכב, האם של אורחים או של בני ביתנו היקרים. אבל משהו בתמהיל הזה של: שבת, שדרה, שקט, מנוחה, בית – הלך לאיבוד.

נעשו פעולות ממסדיות כלליות כדי לצמצם את התופעה, אבל זה לא רק עניין מוסדי אלא בקשה להתחשבות אחד בשני. אני פונה בכל לשון של בקשה לכל החונים: אנא, היו קשובים לבקשתנו. כבדו אותנו ומצאו מקום חנייה אלטרנטיבי, ופנו לנו את השדרה ואת חניית הרופא.

ב. בקשה נוספת שנוגעת בציפור נפשי היא הכבוד לאורחות החיים כאן. ליבנו ושערינו נפתחו לרווחה, והודות לכך אנו זוכים להמשך פורה של הקשר עם צעירים, בידיעה שחלק עדיין לא בחרו את דרכם. לגיטימי כמובן. חשוב לי מאוד שהצביון והאווירה ב'רחוב הקיבוצי' ובמרחבים הציבוריים ימשיכו להתקיים. אז אנא, בציבור – חיבשו בבקשה כיפה או כובע.

תודה מקרב לב, ברוריה

במשך שבועות רבים אני מסתובבת בתחושה שעלי לומר את אשר בליבי. זה לא נוח, כי חשוב לי תמיד להביט בעין טובה ולא להיות שיפוטית. אבל יש רגע שבו האיפוק גורם לי לוותר על דברים חשובים לי. במה דברים אמורים?

א. החנייה בשטחים ציבוריים

ברור שיש צרכים חיוניים, ורבים חונים לרגע, כדי להעמיס או כדי להמתין לנוסע. לא לזה כוונתי. הולכת ומתרחבת תופעה של חניית כלי רכב במקומות מרכזיים, שלא נועדו לכך. זה מפריע לי ליד ביתי (חניית הרופא), ומפריע גם בשדרה. השדרה מסמלת בעיני דרך ירוקה, שנועדה לנוי ולשלווה. אך כיום, תחת כל עץ לא-רענן שוכן לו כלי רכב. שדרה מרכזית בכל ישוב, לא אמורה להיות מגרש חנייה. מה עוד שזאת גם דרך מרכזית לרוכבי אופנים, לילדים ולעוברי אורח. התופעה בולטת בעיקר בשבתות. אינני יודעת

חל איסור להיכנס לשטח מגרש המשחקים החדש שמדרום לבית הכנסת! אין לעלות על המתקנים ואין לדרוך על התשתית הקיימת – זה גורם נזק. אנא, סבלנותכם עוד זמן קצר, עד לפתיחת המגרש. **סיון** – מרכזת השירותים

במרכז הלמידה לומדים להצליח / מזל גוטליב

במרכז הלמידה אפשרנו עזרה פרטנית בלמידה מרחוק, בעיקר למקצוע המתמטיקה, שנתפס כמקצוע "המאיים" ביותר על הלומדים (מתוך מחשבה שחשוב לנו שבוגרי י"ב יסיימו את חובותיהם הלימודיים קודם שייצאו לשנת י"ג/צבא).

בשיח עם התלמידים ניתן היה להבין שעזרה זו עדיפה מלא כלום, ובעיקר חשוב לשמור על תחזוקת הידע. אחרים דיווחו שמה"זום" לא תצמח להם הישועה.

בסיום הסגר הראשון חזרנו לתת תמיכה ועזרה לימודית מהמקום בו עצרנו. קריאה, חשבון וכל מה שנדרש מאיתנו לילדים הצעירים ובמקביל, לתלמידים הבוגרים - לקראת הבגרויות.

בקיץ האחרון עוד הספקנו לפגוש מספר ילדים צעירים לחיזוק הקריאה, ולקיים מרתון באנגלית - הודות לגולי באוסי ואדריאן אסולין.

דורית מונדרר המשיכה בתמיכה באנגלית לפי הפניות לעזרה.

שנת הלימודים תשפ"א יצאה לדרך בתקוות ותפילות לשנה טובה יותר, בכל מה שניתן לבקש.

לצערי, כעבור שבועיים מתחילת שנת הלימודים הנוכחית, בעקבות גל התחלואה השני, מערכת החינוך נסגרה.

אין ספק. שנת לימודים מאתגרת לכולנו.

שמחתי לדעת שהצלחנו להגיש את תלמידינו לבגרויות שהיו במועד חורף (בחודשים ינואר - פברואר) בכמה תחומי דעת, קודם לפרוץ המגפה.

פועל יוצא הוא שחלק ניכר מהלומדים ניגשו למבחנים בנחת ובהכנה מיטבית.

שנת הלימודים תשי"ף התחילה ככל שנת לימודים, אליה נערכנו מסוף חופשת הקיץ לעזרה לימודית ותמיכה לכל בקשה, בהמלצות הצוות החינוכי.

ואכן בחודשים שקדמו למגיפה הספקנו לתת מענה לקבוצות הלומדים מבית ספר עמיחי בעיקר בקריאה ובחשבון.

לתלמידי החטיבה: אנגלית, מתמטיקה ושפה.

לתלמידי התיכון נבנתה תוכנית עשירה - בעיקר לבגרויות במתמטיקה, על פי נוהל קבלת עזרה לתלמידי י"א - י"ב.

העזרה לבגרויות ניתנה עם מורים מתוך יבנה ומבחוץ. ילדים נוספים נעזרו בנו לבגרות בהיסטוריה ובעוד מקצועות רבי מלל.

כך התנהלנו בשמחה ובמרץ עד לחודש מרץ, כשהקורונה לא פסחה עלינו, וכמו כל מערכת החינוך, נאלצנו לסגור את שערי מרכז הלמידה, על פי ההנחיות שניתנו.

עיקר הדאגה הייתה איך תלמידי התיכון ייגשו לבגרות קיץ, כאשר הפסידו חומרים רבים בשל הסגר ובשל הלמידה מרחוק, שלא הייתה פשוטה גם לתלמידים בוגרים.

והמלמדים במרכז הלמידה: **גוילי, דורית, אפרת עפרוני, סיוון לנג, יונתן סקלי** – שסיים. **רחלי רובין** - שהצטרפה לתגבר כמה שעות במתמטיקה.

תודות **לדני הרץ**, מרכז החינוך, על שיתוף הפעולה.

בהצלחה **לאסף בית אריה** שנכנס לתפקיד. מאחלת לכולנו הצלחה רבה בלימודים מקרוב ומרחוק.

חורף בריא וגשמים בעיתם. שבת שלום.

בימים אלו אנו מתחילים לחזור לשגרה, על פי הנחיות צחי, כאשר למול עינינו הדאגה לשמור ולהישמר, תוך הקפדה על עטיית מסכות, שמירת ההיגיינה וניקוי שטח העבודה בין תלמיד לתלמיד.

מקווה ומייחלת לשנת לימודים רגילה "ומשעממת", במובן החיובי. מצפה לפגוש את הילדים, להרגיש ולהבין את הצרכים הלימודיים שלהם. מסתבר שלמרות הטכנולוגיה המתקדמת, ככל שתהיה, אין תחליף לקשר בין-אישי של מורה ותלמיד. לסיום, ברצוני להודות לצוות המורים

מה קורה במשק הילדים? / יקיר ששון

לשאר העיסוקים. דאגנו לחיסונים לכל החיות, כלי אוכל ומים תקינים, כלובים בטיחותיים ונקיים ועוד. כל יום, העיזים והכבשים יוצאות מהמכלאה אל שטח המשק ונהנות מעשבים טריים. ע"י כך אנחנו נהנים ממרחב נקי מעשבייה, דשן טבעי לדשאים, הימנעות משימוש בחומרי הדברה נגד עשבייה. העיזים והכבשים נהנות ממזון עשיר ומגוון, פעילות גופנית, שחיקה טבעית של הטלף, ללא צורך בטילוף, ומרחב גדול לתנועה. זוהי דוגמא אחת ליחסי הגומלין בינינו, בני האדם, לבין בעלי החיים במשק. אנחנו ממשיכים ללמוד ולחקור כל הזמן מהם התנאים המיטיבים עבור כל חיה. נשמח לכל העשרה נוספת בעניין.

בחודשים האחרונים עסקנו בשיקום המרחב של משק הילדים, שהיה מוזנח לאורך תקופה ארוכה. שמנו את הדגש שלנו על שלושה נושאים מרכזיים:

1. טיפול מיטבי בבעלי החיים.
2. שיפור הנראות במרחב, ותחזוקה כללית.
3. "הזרמת הדם" והחזרת החיים למרחב - פעילויות בתי הילדים, "משק פתוח" אחה"צ, משק LIVE ועוד.

טיפול בבעלי החיים

לפני שאנחנו ניגשים לפרויקטים ומשימות גדולות, אנחנו מזכירים לעצמנו את האחריות המוטלת על כתפינו כ"שליטי הטבע". זה הכלל שמנחה אותנו - טיפול בבעלי החיים - לפני הכל! וככה נראה גם סדר היום שלנו במשק. קודם דואגים לכל צרכיהם של בעלי החיים ורק אח"כ מתפנים

שיפור הנראות ותחזוקה כללית

לאט לאט, בהתמדה ובעקביות, אנחנו פועלים לשיפור נראות המרחב במשק הילדים. סילקנו אשפה מיותרת שהצטברה עם הזמן, פינינו מפגעים, צבענו, חידשנו, שתלנו ועוד ועוד. כל זאת כדי שהמרחב יהיה נעים, מזמין ובטוח לכל הבאים בשעריו.

אז מהו "הדס" הזורם בעורקיו של משק הילדים? אלה הילדים, כמובן! משק הילדים אינו משק ילדים בלי ילדים. הילדים הם ילדי הקיבוץ במסגרות השונות (חינוך חברתי, הגיל הרך, נעורים, לימונים), משפחות, וכל מי שמחובר לילד שבו (כמוני). לכן, הדבר הראשון שראיתי לנגד עיני בכניסתי המחודשת לתפקיד היה לתת מקום לכל ילדי קבוצת יבנה במשק הילדים, להפוך את המרחב למזמין ונעים עבור ילדים ומבוגרים כאחד. בתי הילדים חזרו לפעילות במשק (עד שהקורונה עצרה אותנו. עכשיו חוזרים - ביציאה מהסגר). בקיץ פתחנו מסגרת הופעות באוויר הפתוח, פעילויות למשפחות ועוד.

ידיעות המשק:

• התחדשנו לאחרונה בנחש מסוג "כרכן תירס". הנחש עוד קטן אבל צפוי להגיע לאורך 1.5 מ' בערך.

• כלוב השרקנים והארנבונים רוחש וגועש, התברכנו בהמלטות רבות, לכן פיצלנו את האוכלוסיה לשני כלובים נפרדים. מוזמנים לקפוץ וללטף.

לאט לאט הולכת וקמה לה גינת הירק. השטח מגודר ומעובד, ההשקייה פרוסה, השבוע הגיעו השתילים ואנחנו מתכוננים לשתילה של גידולי החורף. מקווים להספיק לבסס את הגידולים לפני הגשמים הראשונים של החורף.

תודה **לסמי תדהר** ולכל הצוות הנאמן, שמגיע בקביעות ובמסירות בימי קורונה, למידה מרחוק ועוד אתגרים: **אופק אריכא, עדן גלס, נתנאל שטיינר ואמיר ברוכי.**

מוזמנים לשמור על קשר!

למשק הילדים עמוד אינסטגרם פעיל. חפשו "משק ילדים קבוצת יבנה" וסמנו עוקב. בעמוד עולות תמונות ועדכונים מהפעילות הוטפת במשק.

מוזמנים להצטרף לקבוצת הוואטסאפ "מה קורה במשק". שילחו לי הודעה פרטית ואוסיף אתכם לקבוצה.

יקיר ששון וצוות משק הילדים.

הזמנת מוצרי קוסמטיקה

חברות המבקשות להזמין מוצרי קוסמטיקה, מתבקשות לשלוח וואטסאפ **לדוסי אלטמן** (050-6998901). פעם בשבוע, בימי שני, דוסי תוציא חומרים בהתאם לבקשות.

משולחן תרבות

סדנאות קורונה, בהתאם להנחיות:

ההרשמה תיערך באופן מקוון

✓ **חוג עיסת נייר** - עם האמנית **שלומית טמיר**,

יתקיים בימי ראשון – כ-8 מפגשים.

מתחילים ביום ראשון, י"ד בחשוון (1.11.20), בשעה 18:00, במרכז היצירה.

✓ **סדנת עוגות שמרים** – עם עידית קוסטיצקי,

ביום חמישי, כ"ה בחשוון (12.11), בשעה 18:00, בחדר האוכל הצפוני.

✓ **סיפורים על השולחן**, סודות מהמטבח האיטלקי – עם השף מיקי לב,

ביום שני, כ"ט בחשוון (16.11), משעה 18:30, במשטח.

✓ **סדנת נגרות** – עם חנן אדרי - הכנת אדניות תלויות

ביום רביעי, ב' בכסלו (18.11), משעה 16:30, בפרגולה.

השתתפות עצמית בעלות 90 ש"ח.

✓ **דרך הבישול** - עם השף יוחנן ברנשטיין,

סדנת אוכל ים תיכוני, ביום חמישי, י' בכסלו (26.11) משעה 18:00, בחדר האוכל הצפוני.

✓ **סדנת "עושים עניין מחוט בניין"** - פיסול בתלת מימד בחוטי ברזל, עם האמן

דודו דהאן, ביום שני, י"ד בכסלו (30.11), משעה 18:00, במרכז היצירה.

אורך הסדנה - כ-3 שעות.

מוזמנים להירשם וליהנות!

ימים טובים ובריאים

ועדת התרבות.

קול קורא - לקראת חנוכה

מחפשים "בתים מדליקים" – במגוון תחומים קולניריים כמו שייקים מיוחדים, פנקייק, לביבות, סופגניות וכד', וכן בתים מוזיקאליים, משחקי שולחן מיוחדים ... סיפורים מיוחדים וכד'.

בית שמוכן ורוצה לארח, מזמן לפנות ל**רחלי ויצמן** או **ליונה עפרוני**. תודה

עירוב חצרות

לאחרונה סיים **יוסי שנקר** את תפקידו כאחראי על העירוב בקיבוץ.

תודה רבה ליוסי על העבודה המסורה במשך שנים רבות.

ישר כח ללימונים שהסכימו לקחת על עצמם את הנושא החשוב, ובכך חזרה עטרה ליושנה

ושוב בני הנוער נושאים בעול זה. הלימונים נפגשו עם **הרב אילעאי** ועם **אלי מוזס**, עשו סיור,

ובכל יום שישי יבדקו את שלמות העירוב. תודה גדולה לאלי שסייע ליוסי וימשיך ללוות את

הלימונים ולבצע תיקונים בעירוב ככל שיהא צורך.

"העוסקים בצרכי ציבור באמונה הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם."

רן ליבר - ועדת דת

שלומי זלקינד

בתואר

**בוגר בארכיטקטורה
(B.Arch.)**

בהצטיינות יתרה

לאחר סיום הלימודים ועמידה בכל הדרישות האקדמיות

אריאל, כ"א אלול תש"ף (10.09.2020)

פרופ' ארי' בני ראובן לוי
ראש בית הספר

פרופ' מיכאל זינגר
רקטור

פרופ' יהודה דגן
נשיא

בסיום לימודיו / שמשון

ברכות **שלומי זלקינד**, עם סיום לימודיו
בהצטיינות יתרה, באוניברסיטת אריאל במגמת
ארכיטקטורה.

שלומי עובד כשנה במשרד "פיבקו אדריכלים",
ממשרדי האדריכלות מהמובילים בארץ. המשרד
יושב בנמל יפו ומתכנן עשרות פרויקטים
במקביל, מתוכם: מגורים, בתי מלון, משרדים
ועוד.

המשרד אכן אמון על התכנון והבנייה ביבנה, אך
שלומי לא עסוק בכך אלא בפרוייקטים אחרים.
שלומי עדיין לא עומד בתור לקבלת בית חדש.
מצד שני, הוא לפחות כבר זכה בבית חם במשרד
נחשב ורב-תחומי.

נאחל לו שיגיע רחוק ושיגרד שחקים,
אולי באבו-דאבי? אולי ביבנה?

רק בריאות

MRKYAVNE@clalit.org.il

צוות המרפאה מודה על
ההירתמות המרשימה
בה נתרמו השבוע

61

מנות דם

אחות כוננת בשבת – אורית פרל

שעות וימי העבודה של ד"ר אבירם דונסקי במרפאה:

יום ראשון 16:45-14:30 יום שני 15:30-14:00

יום שלישי 13:00-09:30 יום חמישי 09:00-08:00 ו-15:30-14:30

שעות וימי העבודה של ד"ר דריה שפובלוב במרפאה:

יום ראשון 16:45-14:30

ימי שישי במרפאה: 23.10 – אורית 30.10 – המרפאה סגורה.

* תזכורת! - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.

* לחיסוני השפעת מגיל 18 ואילך, מתבקשים לתאם תור מראש מול המרפאה.

* תזכורת לטלפונים בשעת חירום: 4000 - אחות תורנית, 1221 – איחוד הצלה.

בריאות טובה

אני לעצמי / נתן זד

אני לעצמי אני שר.
תפל הרוח ותשבר.
את כבשת הרש יקח אחר.
מה שנגזר לא ימהר.
אני לעצמי אני שר.

אני לעצמי אני שר.
מה שהיה שוב לא יהיה.
לעולמים שוב לא יהיה.
שונא מתנות לא יחיה.
אני לעצמי אני שר.

אני לעצמי אני שר.
ראיתי עלה נופל אֶתְמוֹל.
אדם עני מכלי־כסף.
רוח גוררת עשב וחול.
אני לעצמי אני שר.

אל השיר - יצחק בראכי

כתובת המייל של העיתון : bimkomon@gmail.com